

Číslo 2. - Roč. XXIII. - Únor 1994.

ZVON

148 Main St. - New Rochelle, N. Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Posvátný sněm připomíná učení I. vatikánského sněmu a prohlašuje, že "je dvojitý rozličný řád poznání", totiž víry a rozumu, a že církev nebrání tomu, aby se "lidská umění a vědy neřídily na svém poli vlastními zásadami a vlastní metodou"; "uznává proto tuto náležitou svobodu" a zastává oprávněnou autonomii kultury a zvláště věd.

To vše též vyžaduje, aby člověk mohl - pokud zachovává mravní řád a obecnou prospěšnost - svobodně hledat pravdu, projevovat i rozšiřovat své názory a pěstovat jakékoli umění, a aby byl pravdivě informován o veřejných událostech.

Úkolem veřejné moci pak není, aby určovala vlastní povahu kulturního stylu, nýbrž aby připravovala podmínky a podpory pro šíření kulturního života u všech, i u národnostních menšin.

Dlužno tedy především dbát, aby se kultura neodcizila svému vlastnímu cíli a nebyla donucena sloužit politické nebo hospodářské moci.

III

NĚKTERÉ NALÉHAVĚJŠÍ ÚKOLY KŘESŤANŮ V KULTUŘE

Právo všech lidí na kulturu, jeho uznání a uskutečnění

Jelikož se dnes naskýtá možnost osvobodit široké masy lidí od zbídačující nevědomosti, je povinností nanejvýš odpovídající naší době, a to zvláště pro křesťany, všemi silami se přičinit, aby se udělala jak v hospodářství, tak v politice, jak na národním tak na mezinárodním poli zásadní rozhodnutí, kterými by se všude a všem přiznávalo a uskutečnilo právo na kulturu a civilizaci přiměřenou důstojnosti lidské osobnosti, bez rozdílu rasy, pohlaví, národnosti, náboženství nebo společenského postavení. Je proto třeba zajistit všem dostatečné vzdělání, hlavně tak zvané vzdělání základní, aby negramotnost a neschopnost odpovědného

jednání nebránily širokým vrstvám v opravdu lidské spolupráci na obecném blahu.

Je třeba se tedy snažit, aby lidé, kteří k tomu mají schopnosti, měli přístup k vyššímu studiu, takže se pak, pokud možno, vyšinou v lidské společnosti k úkolům, povinnostem a službám odpovídajícím jejich nadání a odborné přípravě. Tak bude moci každý člověk a každá společenská skupina kteréhokoli národa plně rozvinout svůj kulturní život ve shodě se svými vlohami a tradicemi.

Třeba se vážně přičinit, aby si všichni uvědomili právo na kulturu i povinnost, která je zavazuje vzdělávat se a i jiným k tomu dopomáhat. Někdy se vyskytnou takové životní a pracovní poměry, že lidem nedovolují rozvinout kulturní úsilí a ubíjejí v nich snahu o kulturu. To platí zejména o rolnících a dělnících, jimž je třeba dát takové pracovní podmínky, které by nebránily, nýbrž napomáhaly jejich kulturnímu životu. Ženy už pracují téměř ve všech oblastech života; sluší se však, aby mohly své úkoly plně vykonávat ve shodě se svými přirozenými vlastnostmi. Je to záležitost všech, aby se uznala a podporovala přiměřená a nutná účast ženy v kulturním životě.

(pokračování)

SVET

ZVIERANÝ V BOLESTI

Pane, doltehojú na mňa svetové udalosti.

Rozhlas, televízia a tlač ma informujú, čo sa deje vo svete. Počúvam o vojnách, násilnostiach a popravách. - Vidím zločiny, nenávisť a ukrutnosť.

Dozvedám sa o nešťastiach, chorobách a násilnej smrti. Som svedkom pustošenia, požiarov a povodní. Prichádzajú správy o biede, hladu a strate domoviny. A ja toto všetko nechávam často prejsť bez vznútornej ozveny...

Pane, daj, aby som bol otvorený pre potreby tohto sveta, aby som mal zmysel pre starosti a námahy ľudí.

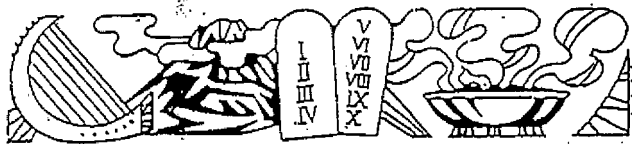
Zo zpráv sa dozvedám aj o konferenciách a rokovaníach štátnikov pre lepšiu zadržnosť.

Pane, veď všetkých. čo sa usilujú o blaho tohto sveta, a požehnaj ich námahy!

Pane, modlím sa za tento svet.

Frankenöller-Stieler

Tomáš Špidlík:
PO TVÝCH STEZKÁCH

Okolnosti

Přesaďme květinu do jiné země, do jiného podnebí. Pozmění své vzezření, někdy i barvu. Zvířata v zimě mění srst. I na člověka působí prostředí, ve kterém žije. Skutky člověka pochopíme správně jen tehdy, když uvážíme okolnosti. Staří moralisté říkali: "Než posoudíte lidský skutek, uvažte, kdo to udělal, co udělal, kde, jakými prostředky, proč a kdy!"

Jsou okolnosti polehčující nebo naopak přitěžující. Některé mají takovou váhu, že skutek se stane něčím úplně jiným. Prvního dubna někoho "vyvést aprílem" a lhát před soudem jsou jistě dva skutky úplně rozdílné, i kdyby se říkala nepravda naprosto stejná.

Konkrétní situace, okolnosti, doba, osoby, to vše tedy velmi mění hodnotu skutku. Z druhé strany však katolická mravouka zavrhuje výstřelky tzv. situační morálky, jako by na okolnostech záviselo všechno, takže by se mohlo stát dobrým i to, co je zásadně zlé, že by přitom ztrácely platnost všeobecné mravní zákony.

Důsledky

"Vlna za vlnou se valí." Tak chce lidové rčení osvětlit známou pravdu, že nic není na světě izolovaného. Všechny skutky jsou jako články jednoho velkého řetězu, který po určité době táhne, svírá, váže. Jedna vlna uvádí v pohyb další a proud pak strhuje. Křesťanská mravouka se za všech okolností snaží chránit svobodu lidských činů. Nemluvíme proto bez potřeby o "vlnách, které zavalují", o "řetězech, které poutají". Uznáváme však, že každý skutek nese určitý následek, Kdo nastoupí do vlaku, octne se za chvíli o kus dál, ať už chce, nebo nechce, ať už to předvídal, nebo o tom neměl tušení.

Často mají naše skutky následky dobré nebo špatné, které jsme však předvídat nemohli. Náš skutek se tím nestal ovšem lepší nebo horší, protože to nebyla ani naše zásluha, ani vina. Někdo se stavil v hospodě, tím se opozdíl a pak náhodou potkal na cestě dítě, které zabloudilo, a dovedl ho k rodičům. Vypití piva touto okolností ovšem nestouplo v mravní hodnotě.

Pro mravouku je důležitá otázka odpovědnosti. Jisté je, že odpovědnost nesu jen za ty následky, které jsem předvídal, předvídat měl nebo alespoň mohl. Směšně se proto vychloubá, kdo si přičítá za zásluhu dobro, které nepředvídal anebo dokonce nechtěl.

(pokračování)

ÚMYSLY na MŠE SVATÉ :

1. Za zemř. Josefa Malíka - manželka a děti s rodinami
 - Za zemř. Jana Valovčíka - manželka
 - Za živou a zemř. rodinu Russo z obou stran - pí. Mary Russo
2. Za zemř. Martina Pojetu, manželku a děti - paní Josefa Pavlicová
 - Za zemř. sestru Ilmu Besedovu a Olgu Hrušeckú - pí. Jolana Beharka
 - Za živou a zemř. rod. Klement a Podolský - pí. Mary Klement
3. Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a synové
 - Za zemřelou Svatavu Dostálovu - paní Jolana Beharka
 - Za zomr. rodičov Viktora a Margitu Luky a Ivana Brinicha - manželia Šebestovi
4. Za zemř. manžela, maminku, bratra a celou rod. - pí Marie Svirovský
 - Za zemřelého Oldřicha Benáčka - pan Stanislav Kotyza
 - Za zemřelého Rudolfa Příhodu - jeho manželka
5. Za zemřelého Lawrence Žáčka - rodiče a sourozenci s rodinami
 - Za zemřelého Jana Kovačika - rodina Jelínkova
 - Za zemřelého Mojžíra Otýpku - pan Stanislav Kotyza
6. Za živou a zemřelou rodinu Daňkovu a Kadlčkovu - rodina Daňkova
7. Za zemřelého Henry Kowalyka - rodina Louis Jurča
 - Za zemřelého Jana Kovačika - paní Mary Gluvňa s rodinou
 - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
8. Za zemřelou maminku Marii Weirichovu - manželé Brotánkovi
 - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Nađu Horákovu a její rodinu
 - Za zdraví bratra Karola Kyselého - paní Jolana Beharková
9. Za zemřelé rodiče a bratra Vojtěcha - rodina Louis Jurča
 - Za zemřelé rodiče a bratra - pan Eduard Tomšej
 - Za zemřelého Pavla Adamce - jeho manželka a děti
10. Za živé a zemřelé rodiny Podestovy - manželé Podestovi
 - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Annu Příhodovu
 - Za zemřelého manžela Jana Kovačika - paní Emilie Kovačikova
11. Za zemřelého syna Rudolfa - Ing. Rudolf Boleslav a manželka
 - Za zemřelou rodinu - pan Mirek Kašpar a pan Jeroným Minister
 - Za zemř. maminku, bratry a celou rodinu - manželé Kubelkovi
12. Za zemřelého Vlastimila Bílka - jeho manželka a dcery
 - Za zemřelé rodiče Václava a Josefu Hanákovy - manželé Hanákovi
 - Za zemřelou maminku a bratry Danihelovy - manželé Magulovi
13. Za zemř. manžela Josefa a živou a zemř. rodinu - pí. Mary Gluvňa
14. Za zemřelého Voloda Lehma - jeho manželka
 - Za zemřelé rodiče Leopolda a Marii Hekrlovy - manželé Hanákovi
 - Za zdraví, Boží ochr. a požehn. pro p. F. Filu - manželé Magulovi

15. Za zemřelou maminku Annu - Ing. Rudolf Boleslav s rodinou
 - Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
 - Za zemřelé rodiče Franka a Annu Hindrový - dcera Anna
 - Za zemř. Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků h. a p.
16. Za zemřelého tatínka Hynka Hromádku - manželé Stránští
 - Za zemř. kněze Josefa Novotného a živé a zemř. kněze stíhané komunistickým režimem - manželé Hanákovi
 - Za zemř. maminku a bratry Danihelovy - rodina Jelínkova
17. Za zemřelého Pavla Topenčíka - manželka Marie
 - Za zemřelou přítelkyni Marii Donat - manželé Hanákovi
 - Za zemřelou maminku a bratry Danihelovy - paní Ida Spíšek a syn
18. Za zemř. otce a matku Polínkovy - manželé Podestovi
 - Za zemřelého přítele Franka Švehlu - manželé Hanákovi
 - Za zemřelou Eleonor Gleeson - manželé J. M. Otrubovi
19. Za zemřelého manžela Oldřicha - paní Anička Benáčkova
 - Za zemřelého Oldřicha Benáčka - rodina pana Otakara Bláhy
 - Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rod.
20. Za živé a zemř. členy rod. Ořechovské z obou stran - manž. Ořechovští
21. Za živou a zemř. rod. Podestovu z obou stran - manželé Podestovi
 - Za zemř. přítele Ericha Žalmana - manželé Hanákovi
 - Za zemřelou Martu Gerstlovu - Mistr Rudolf Firkušný
22. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro manžele F. a M. Podestovy
 - Za zemřelého přítele Jaroslava Hanuše - manželé Hanákovi
23. Za zemřelého manžela Karla - paní Anna Nádvorníková
 - Za zemřelého přítele Rudolfa Minára - manželé Hanákovi
24. Za zemřelého Jozefa Čapoše - jeho manželka s rodinou
 - Za zemřelého manžela - paní Mary Zářišová
25. Za zemřelého Jana Javoru - jeho manželka s rodinou
 - Za zemřelého přítele Vladimíra Korce - manželé Hanákovi
26. Za živou a zemřelou rodinu z obou stran - manželé J. a B. Jochovi
 - Za zemř. přítelkyně Otilii a Bertu Grossbergrový - manželé Hanákovi
27. Za živou a zemřelou rodinu Němečkovu - pan František Němeček
28. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro manžele Hanákovy
 - Za zemřelou sestru Štefaniu - manželé Zářišovi

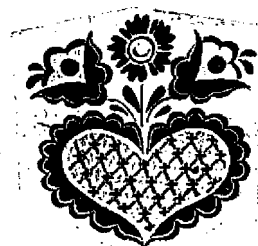
M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě !

VŠICHNI JSME BRATŘI - JSME JEDNA RODINA - VŠETCI SME BRATIA

ZEMŘELI: Josef Svoboda - Karel Truksa a paní Kubelkové bratr Martin. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám radostné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

Paní Alice Rokačová se dožívá **SEDMDESÁTKY**.
Pan Vladimír Palička a pan Martin Zapletal **OSMDESÁTKY**.
A paní Jarmila Štekrová a pan František Kubelka požehnané **PĚTAOSMEDESÁTKY**. - Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

V neděli 13. února (februára)

M A S O P U S T N Í Z Á B A V A

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno
u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY

každou neděli v 10:15 ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii
v **DOLNÍM KOSTELE**. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30
v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbách
míváme **SPOLEČNOU SNÍDANI**.

V N O C I

Dejme tomu, že je noc. Kdosi hledí do ztichlého kraje, Vysoko nad ním se klene prostor, široko, daleko. Na všech stranách se trpytí hvězdy. Snad je tak jasno, že má pocit skutečných nebeských těles, je-li v našich klimatických podmínkách, zřejmě to bude jen dojem zářivých bodů nebo skvrn. Zvažuje velikosti a vzdálenosti, rychlosti a systémy. Nebo myslí zabloudí do historie a říká si: Tak pod těmito hvězdami se vedly světové vály, vycházely nad císaři středověku, stály na nebi, když vládl Augustus a Egypťané stavěli pyramidy. Také možná cítí krásu, která tu panuje a napadá ho leccjaké květnaté slovo. Snad zašeptá pod těmito mlčícími mocnostmi jméno osoby, která je mu drahá. - Pod oněmi světelnými obrazy muže vnímavého člověka zasáhnout něco, co se nevejde do předchozích pojmů...

Z mlčení a rozlehlosti vystupuje cosi jiného, nesdělitelného. A člověk mlčí. I kdyby musil promluvit, hledal by slova, a už toto hledání prozrazuje, že zde jde o věci zvláštní. Řekl by snad: je to slavnostní, je

to tajuplné, je to večné, je to - a nyní přichází to hlavní - je to svaté. Z velikosti, třpytu a ticha vycbází - a dotýká se nás - "evangelií".

(Romano Guardini: Religion und Offenbarung)

D O N B O S K O

Konajte dobré skutky teraz, lebo ľahko sa môže stať, že neskoršie nebudete mať už kedy a oklamete sa... Šťastní ľudia, čo sa za mladí oddali Bohu... Kto robí dobre, bude sa mať dobre i tu i po smrti. Nech nás Boh požehnáva a Panna Mária nech je nám vodkyňou v každom nebezpečenstve... Mládež je radosťou Pána a Panny Márie... Nech Boh požehná a štedro odmení všetkých našich dobrodincov... Božské Srdce môjho Ježiša, daj, aby som Ťa vždy viac a viac miloval... Najväčším nepriateľom Boha je hriech. Ó Maria, buď mojou spásou... Na konci života sa zbiera ovocie dobrých skutkov... Kto si zachráni dušu, zachráni všetko, kto stratí dušu, stratí všetko... Kto chráni chudobných, dostane štedrú odmenu na Božom súde... Kto chráni siroty, toho Boh požehnáva a zachová v nebezpečenstvách života a Panna Mária ho zachráni v hodine smrti... Akú veľkú odmenu dostaneme za všetko dobré, čo sme vykonali!... Modlím sa denne za vás, a vy sa modlite za spásu mojej duše... Ó milostivá Panna, pomôž mi v hodine smrti svojou mocnou ochranou... V nebi sa budeme mať na veky dobre...

Sú to, ako vidíme, povzdychy, ktoré vyjadrujú celý Don Boskov život a sú akýmsi jeho pozdravom na rozlúčku.

Dňa 6. decembra slúžil poslednú sv. omšu v súkromnej kaplnke, zriadenej pri jeho izbe. Pri "Dominus vobiscum" sa už nemohol ani obrátiť a po sv. prijímaní si musel sadnúť. Odvtedy slúžil sv. omšu vždy niekto iný, a Don Boskovi dal prijímať. Po sv. omši sa dával chrý obilietč, posadil do kresla a tak spovedal a prijímal návštevy. Ešte i 17. decembra sa hlásilo zo 30 žiakov vyšších tried na spoveď. Sekretár ich odmietol, ale Don Bosko žiadal, aby ich pustil:

- Je to i tak už moje posledné spovedanie ; dodal chorý a s veľkou námahou ich vyspovedal všetkých.

V tých dňoch ho navštívili aj niektoré vynikajúce osobnosti zo zahraničia, čo putovali do Ríma cez Turín. V Ríme boli totiž jubilejné oslavy Leva XIII. Tichá, chudobná Don Boskova izbička znova na čas ožila. Prišli ho sem pozdraviť: vojvoda z Norfolk, mechlinský kardinál Goossens, parížsky arcibiskup Msgr. Richard, kolínsky arcibiskup, trierský biskup, biskupi Tissot, Bertagna, Leto a iní. Zastavil sa tu značný

počet pútníkov z Francúzska, Belgicka, Kanady, Švajčiarska, Poľska, Nemecka, Čile, Brazílie, Argentíny a odinakiaľ.

Vyschnutý, zhrbený starček celým svojím zjavom robil na pútníkov ohromujúci dojem. Bégasse, bohatý mešťan z Lutychu, odchádzajúc od neho s hlbokou úctou vyznal:

- Zhováral som sa už s mnohými panovníkmi, neľakol som sa ani jedného nikdy, ale pred Don Boskom som sa cítil hrozne malilinkým.

No možno povedať, že to boli už posledné návštevy v jeho živote. Istému návštevníkovi sa zdôveril:

- Ach, už túžim čím prv dostať sa do neba. Stadiaľ budem môcť lepšie pomáhať svojim synom a Spoločnosti. Budem ich stadiaľ lepšie chrániť. Tu už nemôžem pre nich nič vykonať.

(Alberti-Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

Josef Lada: VESELÉ KRESBY

- Co by tomu řekla tvá maminka, kdyby věděla, že kouříš?
- A co by tomu řekl váš muž, kdyby věděl, že zastavujete cizí pány na ulici?

- Co dáváte, sousedko, svému muži, když mu nechutná oběd?
- No, kabát a klobouk...